

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 16 Septembrie

În cele următoare publicăm vorbirile deputațiilor bisericesci, ce și-au exprimat omagiile Maiestății Sale în Cluș, precum și răspunsurile Maiestății Sale la aceste vorbiri în rëndul, după cum au fost și primite din partea Maiestății Sale.

I. Deputațiunea statului și a clerului rom.-catolic.

Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică!

Nevrednicul episcop al dieceșei ardelene, capitulul, clerul lumesc și cel călugăresc, și reprezentanții statului catolic ardelenesc cu autonomie legală, cu cea mai adencă stimă s'au prezentat înaintea persoanei sacrosancte a Maiestății Voastre ces. reg. apostolice, ca și în numele credincioșilor încredințați îngrigirii lui pastorale cu cea mai intimă stimă se dee expresiune celei mai adenci loialități, neștrămutatei credințe de supuși și a celei alipiri, care din adencul inimei o simte față cu preainalta familie regală a Maiestății Voastre și pe care a o exprima în viață prin fapte, o consideră de a sa bucurie și fericire. În rugăciunile de toate zilele și în sluşbele noastre am obicinuit a chema nemărginita milă și darul lui Dumnezeu asupra persoanei apostolice regie a Maiestății Voastre și asupra preainaltei familii domnitore. Cu plăcere o vom face aceasta și de acum înainte, și cu atât mai cu revnă, cu cât e mai mare recunoștința, cu care suntem față de Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică ca regele nostru apostolic și nemoritoriul binefăcătoriu al dieceșei ardelene. Primesce Maiestate prea grațios expresiunea loialității noastre din inimă și a recunoștinței noastre împreunate cu cea mai profundă stimă, cu care recomandându-ne în modul cel mai supus pe noi și pe credincioșii nostri în preainalta grație a Maiestății Voastre ces. reg. apostolică din suflet și din inimă dorim, ca Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică să ajungeți la cele mai extreme hotărâ ale vieței omenesci.

La această cuvântare Maiestatea Sa a răspuns următoarele:

Cu bucurie și cu cea mai adencă mulțumită primesc bineventarea și manifestarea statului și a clerului rom. cat. Sciu, cât de importantă și gravă Ve este chemarea în aceasta parte a țerei locuite de deosebite confesiuni și naționalități, însă nu me îndoesc, că cu principiile religiunei noastre, basate pe dreptate, pace și iubirea deaproapelui, și cu conlucrarea vechii instituțiuni de aici, cu a statului romano-catolic, esemplar veți fi gata totdeauna a ve împlini aceasta chemare pentru ridicarea moralității precum și pentru susținerea înfe-

legerei frățesci, dorind adencă din inimă, ca între credincioșii DVoastre și concetățenii DVoastre de alte confesiuni, afară de credință se nu existe alt părete despărțitoriu.

În aceasta lucrare grația Mea Ve este sigură; grația și binecuvântarea ceriului însă împreună voim se o cerem dela cel atotputernic.

II. Deputațiunea clerului român gr.-catolic.

Dintre toți conducătorii deputațiilor, numai P. S. dl metropolit gr. cat. I. Vancea a fost, care n'a voit, ca vorbirea ținută se-i iasă în publicitate și așa numai răspunsul Maiestății Sale l' putem reproduce, care sună astfel:

Cu mulțumită primesc cuvintele DVoastre doveditoare de simțământ credincios și speriez, că DVoastre și în faptă veți dovedi aceasta credință prin aceea, că pîntrunși de misiunea DVoastre sântă și împăciuitoare, în poporațiune veți nutri și întări numai astfel de simțăminte, cari corăspund intereselor religiunei, ale tronului și ale patriei. Înaintând pe această cale, precum acum, așa și în viitoriu bucuros me voiu întâlni cu DVoastre și apărînd activitatea DVoastre, voiu păstra neschimbată mea grație pentru biserica DVoastre și instituțiunile DVoastre bisericesci.

III. Deputațiunea clerului bisericei gr. or. române. condusă de Esc. Sa I. P. S. domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul.

Maiestatea Voastră imperială și apostolică regească! Preagrațioase Doamne!

Preoțimea din părțile nordice ale archidieceșei transilvane greco-orientale române, împreună cu cea învecinată din diecesa Aradului, reprezentată prin noi, se folosește cu dor ferbinte de aceasta ocaziune, ca și în numele credincioșilor încredințați conducerii sale, să exprime cu reverință omagială înaintea feței preagrațioase a Maiestății Voastre neștrămutabila credință și alipire, ce o nutrește cătră strălucitul tron al Maiestății Voastre, preagrațiosului nostru Domn și Rege, și cătră iubita noastră patriă.

Aici în capitala părților transilvane ale țerei, progresul eminent pe terenul culturai generale, anume pe al sciinței, artei și industriei, care în prima liniă are al mulțamii părintescei îngrigiri a Maiestății Voastre avântul seu îmbucurătoriu, ne servește și nouă de impuls, ca pe poporul de naționalitatea română, încredințat griiei noastre spirituale, dar din cauza referințelor vitrige rămas înderept în cultură, se l' atragem tot mai mult în generalele nisuițe culturale, și ținend neadormită și dezvoltând conștiința lui de religiunea și naționalita-

tea sa strămoșească, se nutrim într'ensul virtuțile adevăratului patriotism; ear în aceasta problemă a noastră ne luăm însuflețire din grația părintească a Maiestății Voastre, esperiată cu grațitudine, carea se manifestează totdeauna pentru bunăstarea spirituală și materială a supușilor de diferite confesiuni și naționalități.

Sub durata fericitoarei petreceri a Maiestății Voastre, ca supuși credincioși, sərbăm și noi aici zile jubileare dimpreună cu compatrioții nostri, cu cari dorim să trăim în iubire frățească și în bună înțelegere; și drept expresiune a bucuriei — recomandându-ne biserica noastră grației preainalte a Maiestății Voastre — ne rugăm ferbinte din adencul sufletului pentru viața Maiestății Voastre scumpă și reversătoare de grație, esclamând în dulcea limbă maternă a poporului nostru: Să trăiască Maiestatea Sa preagrațiosul nostru monarch!

La această cuvântare Maiestatea Sa a răspuns:

Primesc cu bucurie omagiile preoțimei române greco-orientale și Ve asiguriez, că biserica DVoastre poate se conteze totdeauna la protecțiunea Mea eficace. Privesc fără displăcere, dacă sudiții Mei de deosebită religiune și naționalitate se alipesc cătră religiunea și naționalitatea lor, și legile esistente și lasă destul teren pentru desvoltarea acestor interese; dar tot astfel doresc, ca ori-care confesiune fără deosebire de naționalitate ținend ori ce agitațiune departe de sine, se se simtă una și se se contopească într'una în neclintita credință cătră tron, în iubirea cătră comuna feară matre și în împlinirea datorințelor patriotice. Cunosoc influința DVoastre asupra poporului și de aceea ascept și voiu vedea cu bucurie, dacă credincioșii cuvintelor acum rostite de vrednicul DVoastre archiepiscopiu, această influință a DVoastre o veți întrebuința numai spre cultivarea fidelității și a virtuților adevărat patriotice, și astfel promovând binele dorit și de mine a credincioșilor încredințați purtării de grijă a DVoastre, mi veți servi ocaziune îmbucurătoare spre mulțămirea Mea și spre grația ce totdeauna bucuros o am manifestat.)*

IV. Deputațiunea bisericei ev. reformată.

Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică!

Am onoare a interpreta Maiestății Voastre preagrațiosului nostru rege dimpreună cu colegii mei curatori supremi, cea mai adencă supunere a districului reformatilor din părțile ardelene. Cu dulce bucurie ne-am folosit de ocaziunea, care ne permite

*) Constatăm la acest loc, că în telegrama publicată în numărul precedent, poate din greșală la telegrafare, s'a strecurat unele inesactități. Red.

FOIȚA.

Escursiune la o cetate și la o peșteră.

(Urmare.)

C. Peștera.

„Auđiți cum urlă apa colo sub stâncile cele albe?! Acolo ese riul nostru de sub deal, căci trebuie se sciți, că dincolo de dealul acela, la Ponorele se face o peșteră largă și prin aceea intră riul sub deal. Dela un loc încolo peștera se face tot mai îngustă, încât nu mai poți merge pe ea încolo. Apa însă își are locul seu și Ddeu scie pe unde și cum curge, căci noi o vedem numai, că easă aici dincoace de sub deal. Veți vedea dvoastră dimineață, când vom merge pe acolo, că și din partea aceasta se lărgesce peștera și acolo în lărgimea aceea zac la isvoare oile și caprele vara când e cald.

Deasupra locului pe unde easă apa se află peștera, pe care vom cerceta-o mâne. Eu am fost de vr'o 3 ori în ea, dar cine a putut ajunge la fundul ei.... cine scie unde va fi acela pe aci încolo, poate că străbate până de cealaltă parte a dealului, dar aceasta nu o scie nimeni. Peștera aceasta e largă și înaltă și are o mulțime de chilii pe amândouă laturile și dacă nu vei băga de samă și rătăcesci

prin vre o chilie, apoi nu mai ești de acolo până i lumea. Mulți vor fi perit pe acolo, căci se află oase multe.

Pe păreții peșterei sunt țite de capră, de vacă și de oaie toate de peatră și câte și mai câte minunății făcute tot din peatră. La un loc este și isvor și pe jos este măturat frumos ca în casă; se vede, că acolo au trăit când va oameni.“

„Dice, că pe vremea hoției o ceată de hoți și-a ales aceste locuri și trăiau pe aici prin codri fără nici o frică. Ei apoi au umblat și prin peșteră și și-au făcut acolo locuință de eamnă. Comorile ce le-au adunat ei încă le-au pus pe aci. Poate, că sunt și în peștera de care ve vorbesc, dar cele mai multe sunt într'alt loc. De-asupra peșterei, uitați-ve tocmai colo sub piscul acela, încă este o gaură prin stâncă la vale și acolo e comoara cea mare. Pe vremea hoților era un fag mare acolo, care se ridica până în dreptul gaurei aceleia și din vârful fagului până la gaură și au făcut ei punte, pe care mergeau acolo, căci altcum puiu de om nu se poate sui acolo. Când au vėcut hoții, că nu mai pot trăi pe aci, s'a suit unul și a băgat toate comorile în gaura aceea, eară după ce s'a pogorit jos a dat foc fagului, ca nime se nu poată afla comorile lor.“

„Și în Custură*) este o peșteră ca aceasta, dar în aceea sunt grozav de mulți bani. Numai cât nu

*) Un munte lângă Retezatul.

prea sciu oamemni unde e peștera, și cari sciu nu pot lua banii de acolo până nu aduc earba ferelor. Acu's doi ani au fost nisce feciori acolo și au intrat în peșteră. Acolo era o cătănuță mică cu cibică roșie pe cap; pasămite acela era necuratul. Cătănuța întrebat că ce caută?

— Am venit să vedem ce e pe aici — au răspuns ei.

— Puteți să ve uitați, dar nu-i ertat să luați nici măcar un ban — dize cătănuța — până nu veți aduce earba ferelor. Atunci când veți aduce-o puteți scoate de aici în timp de trei ciasuri cât vreți, eară dacă trec cele trei ciasuri nu mai este ertat să luați nimic.

De atunci umblă ei după earba ferelor și s'a înțeles cu ei și feciorul meu ca se meargă și el cu ei. Am auđit, că au căpėtat earba dela un orăștian, dar nu sciu dusu-s'au ori nu, că feciorului meu nu i-au spus nimic. Mė tem că se duc fără el, că lumea i rea în diua de adi....“

„Moșul“ nostru vorbea cu predilecție despre comorile ascunse prin peșteri și avea firma convingere, că în peștera, ce voiam a cerceta încă se află bani. După ce mai filosofa „moșul“ despre comori, cătănuțe și mai sciu eu căte comedii, se duse acasă; eară noi ne aședărăm sub un șopru pe nisce fēn proaspēt și..... adurmirăm.

(Va urma.)

se pășim înaintea feței părintesci a regelui maiestatic, care prin prealalta rezoluțiune, ce sancționează unirea singuraticelor districte din biserica univversală ungurească reformată, a permis realizarea înnoirii autonomiei noastre bisericesci, ereșite dela străbunii nostri. Biserica noastră totdeauna nestrămutat s'a alipit către casa ces. reg. a Maiestății Voastre, și ne ținem fericiți, că acum și cu cuvinte vii putem rosti recunoștința Maiestății Voastre a cărei glorioasă și binecuvântată domnire V'a eternizat binecuvântatul nume prin exemple strălucitoare nu numai în analele iubitei noastre patrii, ci și în cele ale bisericii noastre. Primesce Maiestate prin grația prealaltă espresiunea loialității și a recunoștinței noastre, și Te rugăm (esdeklünk) dăruiesce și pe viitoriu bisericii noastre celei totdeauna credincioase scutul și grația Maiestății Voastre, care nici odată nu Vi le putem răsplăti. Cu revnă ne rugăm bunului Dumnezeu, ca pe Maiestatea Voastră gloriosul nostru rege, înalta casă regală, familia Maiestății Voastre se o binecuvinte, vecinic se o binecuvinte.

La aceasta cuvântare Maiestatea Sa a răspuns:

Virtuțile patriotice ale reformatilor ardeleni 'mi sunt cunoscute, și din manifestatiunea de loialitate primită acum cu plăcere văd, că între aceste virtuți e și credincioasa alipire către tron și persoana mea o pot înșira în linia primă. Primiți pentru aceasta grațioasa mea recunoștință, și fiți convinși, că îndestulirea (megéledését) coreligionarilor DVoastre, și îmbucurătoarea dezvoltare a afacerilor DVoastre bisericesci le voi urmări totdeauna cu cele mzi bune dorințe ale mele.

V. Deputațiunea bisericii ev. luterană.

Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică!

Permite Maiestate ces. reg. apostolică preamilitiei reprezentanțe a bisericii evanghelice de confesiunea Augsburgică din Ardeal espresiunea adânc simțitei bucurii, pentru că grația dumnezească ne-a făcut părtași se putem saluta și bineventa din nou pe Maiestatea Voastră în pace și în așa de îmbucurătoare sănătate în patria noastră mai îngustă. Acea sântă fidelitate către rege și patrie, care — scumpă moștenire a sute de ani — sub umbra alarum tuarum a însuflețit inimile poporului nostru, nu poate permite, ca biserica noastră se uite vre'odată, cât dar, binecuvântare, drept și grație are ea se mulțamească tocmai grației Maiestății Voastre. Cu atât mai intim și mai adânc este devotamentul de loialitate, pe care-l aducem cu toată supunerea Maiestății Voastre în numele bisericii noastre și al organelor ei mai înalte, și pentru al cărei preagrațioasă primire cu toată supunerea ne rugăm, adaugând la aceasta îndată prea supusa rugare, îndurați-Ve Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică a onora și mai departe această biserică a noastră cu prea înalta bunăvoință, prealaltul scut de drept și cu prealalta grație.

La aceasta cuvântare Maiestatea Sa a răspuns:

Vă mulțumesc pentru asigurarea alipirii credincioase despre care totdeauna am fost convinși. Tot astfel cred, că pot fi convinși, cumcă, dupăce biserica evanghelică de aici sub scutul legilor țerei, cu care acum este unită Transilvania, neconturbată se bucură de drepturi atât de estinse și de libertăți, coreligionarii DVoastre sunt bine conșcii și despre datorințele patriotice față cu această țară. În special este dorința mea, ca toți locuitorii, fără a fi împedecați în folosirea și cultivarea limbei lor, pătrunși de simțământul de omogenitate, să fie uniți în concordia, care în zile de lucrare pacinică tocmai așa este de necesară pentru promovarea binelui lor, precum în zile grele dă cel mai puternic scut fiecărui singuratic. Cultivați deci această concordie în toate afacerile DVoastre bisericesci, prin ce nu numai interesele proprii ale DVoastre le promovați, dară totodată satisfaceți și dorinței mele, și asigurați pe coreligionarii DVoastre, că simpatia mea binevoitoare o vor avea și pe viitor, asemenea vor avea îndreptățile lor pretensiuni și dorințe scutul și apărarea mea.

Cuvintele regelui.

Sub acest titlu a publicat „Pesti Napló” în numărul 255 următorul articol:

„Ascept, ca având în vedere numai chemarea păstoririi sufletesci, prin exemplul și influința Dvoastre veți îngriji a cultiva în credincioșii Dvoastre, — cei mai numeroși în acest ținut, — numai credința către Tron, simțemintele religioase și patriotice, și frățescă bunăînțelegere.”

Așa a grăit regele către deputațiunea bisericii gr. or. Încheind cu aceea, că numai așa se pot face vrednici și mai departe de recunoștința și grația regelui.

Referințele extraordinare așadar, ce domnesc în Transilvania între români, politica pasivistă, prin care neagă idea statului maghiar, propagarea măestră a separării și nemulțumirii, conspirarea latentă, care se desfășoară în mape contrare statului: — toate acestea și-a primit admonițiunea de pe buzele regelui maghiar, prin atari cuvinte, ce va fi

bine să și le crește românii în inimă și să nu le uite nici odată.

În cuvintele regelui e eschisă ori ce escusare, și nu e lăsat nici o cale de scăpare. Dar e dis, că fără îndreptare completă și fără re'ntoarcere, la grația regelui nici odată nu pot conta.

Și cu deosebire i dau mare însemnătate cuvintelor regesci acel unic cuvânt: „Ascept.”

Ar fi putut dice și așa, că doresc, sau așa, că 'mi place a crede sau sperez; și și în forma aceasta ar fi fost foarte înțelegibile intențiunile, ce a voit regele să fie simțite.

Dar regele așa a dis:

Ascept! Și cuvântul acesta e astfel, ca lupa ce măresce înmulțit.

Prin acest cuvânt, tot cuvântul ce urmează, apare mai ponderos.

Nu trăiască dară nici într'o iluziune acei preoți (pópák) români și agitatori, cari cu aceea înnebunesc pe sêracul și necultul popor, că fac lucruri plăcute pentru împêratul, când agitează în contra ideii de stat maghiar. Nu trăiască nici într'o iluziune în privința aceea, că împêratul austriac va desavua pe regele maghiar. Pentru că acum l'a putut auzi pe dînsul. Chiar de pe buzele lui a putut auzi admonițiunea, ce le-a poruncit patriotism. Ce fel de patriotism? Nu altul, de cât fidelitate către ideea de stat maghiar.

Și declarațiunea scurtă și categorică a regelui, li-a mai spus încă și altceva. Și aceea li o au dat respicat să o înțeleagă, că scie totul și că le desaproabă procederea.

Pentru aceea a dis, că ascept.

Aceasta atâtă însemnează, că: așa poruncesc! Și când regele unui popor constituțional vorbește așa, atunci în cuvântul lui se exprimă voința națiunii întregi. Și unde regele și națiunea voescă una, acolo tacă ori ce provocare și cerbie (dacz), pentru că se arunca în perire înșiși.

Cuvintele Maiestății Sale adresate românilor gr. or., le ținem de o însemnătate foarte mare; și cu deosebire e evidentă însemnătatea acestei enunțațiuni atunci, dacă o compărăm cu enunțațiunile dîse tot în Deva.

Așa pentru exemplu cuvintele regesci adresate românilor gr. cat. sunt pline de grație regească și căldură.

„Urmăresc și particip cu căldură la activitatea Dvoastre.” Așa a grăit către dînsii.

„Totdeauna 'mi va servi spre bucurie a auzi, că scopul activității Dvoastre numai spre aceea e îndreptat, a îngriji cu zel pentru credința către Tron, credincioasa alipire către patrie și legile acesteia, și frățesca bunăînțelegere între toate confesiunile și naționalitățile.”

Și în urmă i-a învrednicit de cea mai înaltă grație și recunoștință când a grăit astfel:

„Conțați la grația și recunoștința mea cu care Ve primesc omagiile și de astădată.”

Aceste două declarații atât sunt de opuse, ca șudul cu nordul. Aceasta e toată căldură, cealaltă e toată răceală.

Dar corespunde și realității, pentru că românii aparținători bisericii gr. cat. sunt cu totul alții, decât cei aparținători bisericii orientale neunite.

Credincioșii bisericii gr. cat. întocmai ca și preoții — și dacă se află între ei tăciune (konkoly), sunt oameni cărora te poți încrede. Și dacă se țin de naționalitatea lor, nu lucră în contra ideii de stat și nu gravitează în afară.

Dar neuniții sunt cu mult mai tare stricați, decât, ca fără de o politică energică de guvernare și administrare se ne putem folosi de dînsii.

Aceasta o și urmă de ani încoace; și acum sperăm, că nici nu va întârzi mai departe. Pentru că ce dice regele trebuie să fie considerată de faptă.

La ceea-ce dice regele ascept, nu-i permis se aștepte mult.

De sine însă astfel de lucruri nu se realizează.

Admoniarea regală e foarte ponderoasă, și dacă e numai cuvânt, și pentru aceea e foarte ponderoasă, pentru că nu poate rămânea numai cuvânt.

Cu amândouă declarațiunile conglăsuiesc foarte frumos și se întregesc escelenț răspunsul, ce l'a dat regele deputațiunii autorităților politice.

În acest răspuns regele cu un tact extraordinar și cu o înțelepciune regească apriat dice, că dînsului nu-i destul acea fidelitate, cu care rivalizează fiesce care naționalitate față de Tron, fără tot așa voescă a crede, că „întreg poporul fără deosebire de confesiune și naționalitate rivalizează în frățesca buna înțelegere și alipire către patria mamă.”

La aceste cuvinte întrădevăr, că nu trebuie comentat, și la aceste cu o inimă și cu o gură cu toții numai aceea putem striga: Trăiască regele!

La acest articolu Escel. Sa I. P. S. domn arhiepiscop și metropolit al nostru Miron Romanul, a răspuns tot în „Pesti Napló” Nr. 260, astfel:

Sibiin, 19 Septembrie.

Onorată Redacțiune! — Nu pot lăsa să treacă, fără a grăi la el, articolul de fond al prețuitului DVoastre diariu din numărul de dimineață din Sâmbăta trecută, care vatămă adânc simțul patriotic al românilor greco-orientali din patriă. Este adevărat, că acel articol de o parte ridică pe românii greco-catolici, că ei în cele politice sunt

oameni, cărora te poți încrede; pe când de altă parte însinuă pe cei greco-orientali, că aceștia agitează în contra ideii de stat maghiar, că gravează în afară; și mesura acestei ținute politice divergente o vede esprimată în răspunsul preagrațios, ce s'a dat mai pe urmă în Deva la bineventările omagiale ale ambelor confesiuni.

Ce e drept, eu prea sum dedat să văd pe coreligionarii mei greco-orientali, respective însași biserica espusă persecuțiunilor din pas în pas în interesul unei alte biserici, cea ce dealtmîntre este o aparițiune de colorit curat bisericesc, respective religionar; însă pe terenul politic, și anume în „Pesti Napló,” la care până acum n'am esperiat vre-o preocupățiune religioasă, într'adevăr nu m'am așteptat la astfel de atac, și o mărturisesc, că sum foarte curios a sci: de unde și-a luat onorabilul autor al articolului de fond informațiunile, pe basa cărora pune în apriğ deosebirea cea mare de mai sus între românii de cele două confesiuni.

Eu așa sciu, și om nepreocupat până acum nu a afirmat contrariul, că în ținuta politică a românilor din patriă religiunea nu face deosebire, nu face cu atât mai puțin, pentru că românii de cele două confesiuni topografice așa sunt de amestecați între sine, încât nici că se poate cugeta între dînsii vre un părete de despărțire în viața publică; și dacă totuși din punct de vedere politic există între dînsii oarecare deosebire, ea zace în aceea: că în politica de naționalitate individualitățile române, care dau directive și poartă cuvântul, sunt și astăzi în precum-penire greco-catolice.

Nu voi se amintesc nume cunoscute pentru ca se dovedesc aceasta stare faptică, nu voi se anume se autorii biete pasivități, nici pe redactorii de astăzi și pe cei mai de demult ai foilor politice românesce înregistrați după confesiune; cel puțin nu de astădată, pentru că vreau se încungiur pe cât se poate ori ce susceptibilitate personală; însă despre adevărul, ce-l afirm eu se poate convinge ori și cine, dacă va căuta puțin se vadă de el. Nici nu este intențiunea mea, ca se acuz, ci este, ca în interesul de a putea încăpea frățesce unul cu altul, să moderez pe cât e posibil, tonul tendențios, care zeu prea tare se lătesce contra românilor greco-orientali.

Dealtmîntre precum în general la toate naționalitățile, așa în deosebi și între români, fără diferență de religiune, se pot afla — ca se nu dică sunt ultristi într'una s'au alta direcțiune; aceștia însă sunt numai excepțiuni singurate; acestia — cu toate că vuetul lor ajunge îndeparte, dar nu reprezintă vederile și simțul totalității celei mari, și nu este admisibil, ca pentru unii ca aceștia să fie timbrată una s'au alta naționalitate ori confesiune, nu se fie acuzată cu lipsa de patriotism sau chiar cu acea, că gravează în afară, pe cum face articolul de fond al foiei DVoastre de altfel foarte stimabile. De acea protestând și în numele celor ce-mi aparțin mie, în contra insinuațiunei grave ce se cuprinde în acela, rog pe onorata redacțiune, să binevoiască a da loc în stimabila sa foaiă acestei apărări. Miron Romanul, metropolit.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Cluș, 12/24 Septembrie, 1887. Domnule Redactor! Dilele de 10, 11 și 12 ale lunii curente au fost pentru noi românii din Cluș și ținut zile de veselie și bucurie, și încă de bucurie dublă. În aceste zile avurăm rara fericire a primi în mijlocul nostru pe iubitul și preagrațiosul nostru Monarch, înalt carele în părinteasca îngrijire de popoarele sale credincioase, se îndură preagrațios a cerceta orașul nostru, spre a se convinge în persoană despre starea poporului din aceste părți; — dar' totodată cu această ocaziune am fost norocoși a vedea în mijlocul nostru și pe bunii arhipăstori; de aceea dîseiu mai sus, că de astădată bucuria noastră a fost dublă, și neștearsă va rămâne în inimile noastre amintirea acestor zile.

Încă în 9 a curente cu trenul de dimineață sosi. Escelenția Sa dl arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, însoțit de dl secretariu consistorial și protosincol Nicanor Frateșiu. Înaltul prelat fii în timpinat la gară de fiii sei spirituali din loc în frunte cu dl capelan protopopesc Tului Roșescu, suplinind pe bunul seu părinte, dl protopop Vasiliu Roșescu, care de un timp îndelungat suferă de un morb greu. De sigur Escelenția Sa află de bine a veni aici cu o zi mai înainte, ca să aibă timp a căuta și de necasurile noastre, să ne dee povețile și îndrumările de lipsă cu privire la afacerile noastre bisericesci, scolare și fundamentale, să ne vadă durerile și după puțină să caute mijloacele pentru îndreptarea celor de îndreptat. Tot în această zi cu trenul de seara sosi și Escelenția Sa dl metropolit Ioan Vancea, însoțit de dl canonic Ioan Mel-

dovan și de secretariul seu Simeon P. Mateiu, și fu întâmpinat la gară de fiii sei spirituali din loc; ear, a doua zi în 10 a curente cu trenul de dimineață veni dela Arad Ilustritatea Sa dl episcop Ioan Mețian, însoțit de dnul asesor referinte Augustin Hamsea.

În 10/22 a curente precis la 5 oare după amiaza sosi trenul Maiestății Sale în gară. Musica militară în tonă imnul popular. Pe peron se aflau dignitarii bisericesci civili și militari, magnații și membrii deputațiunilor din țeară. Maiestatea Sa fu primit cu ovațiuni entusiastice, salutată foarte cordial de dl ministru president Tisza, pe generalul prințul Lobkovitz, pe arhipăstoriile noștri Romanul și Vancea și pe alți dignitari bisericesci și civili. După vorbirile de binevenire ținute de comitele suprem Baronul Józsi și primariul orașului Albach, și după răspunsul dat la aceste vorbiri, Maiestatea Sa se sui în trăsură, luând lângă sine pe ministrul președinte, și conductul porni către oraș condus de doi amployați orașenesci călări, de căpitanul orașului în trăsură și apoi de bandierul magnaților; nemijlocit înaintea trăsorei regesci mergea în trăsură comitele suprem al comitatului Clușului și primariul orașului, după suita Maiestății Sale veniau trăsurile episcopului romano-catolic, a metropolitului gr. cat. și a celui greco-oriental, a episcopului reformat, luteran și unitariu și în urmă trăsurile deputațiunilor. Sub tot decursul conductului Maiestatea Sa fu neîntrerupt salutat cu vii exclamări de „éljen“. Ajuns la cuartirul pregătit în palatul baronului Bánffy, Maiestatea Sa după vr'o câteva minute se arătă pe balcon și mulțumi mulțimei celei mari de popor, care nu mai înceta a da expresiune bucuriei prin exclamări de „éljen“. Tot în aceea zi la 7 oare seara a fost diner de curte, la care fură invitate 53 de persoane, între cari dintre prelații noștri Escelenția Sa Domnul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul.

Țiua următoare era destinată pentru prezentările deputațiunilor înaintea Maiestății Sale. Pe mine mai mult me interesa a afla, cum se va prezenta clerul nostru, căci acesta singur reprezenta pe poporul românesc. Me sculai deci des de dimineață și căutai a me informa despre cele ce au să urmeze. Înțelesei, că în biserica greco-orientală se va ține la 8 oare de dimineață serviciu dumnezeesc pentru buna sosire, sănătatea și îndelunga viață a preabunului nostru Monarch; îmi îndreptai deci pașii către acea biserică. Ajuns acolo, aflai biserica îndesuită de preoți evlavioși, așteptând în rugăciuni sosirea arhierelui. Nu trecu mult timp, și eată mai mulți preoți îmbrăcați în ornate bisericesci de sărbătoare, după ei toți ceilalți preoți se îndreptară către casa parochială, unde avea cuartirul demnul Archipăstoriu, apoi de aici în sunetul melodios al clopotelor și între cântări bisericesci conduseră pre Arhierul în biserică, și după ce acesta se îmbracă în ornatul arhieresc, se începă serviciul divin prin intonarea cântărei „Împărate ceresc...“ Era înălțătoriu de inimi, când au dai chorul preoților cântând frumoasa rugăciune: „Împărate ceresc, Mângâiatorule, Duchul adevărului...“ În strana arhierescă ședea P. S. dl episcop Ioan Mețian, ear I. P. S. Dnul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul celebră cu mare evlaviă serviciul divin, la finea căruia apoi cetii din genunchi rugăciunea pentru Maiestatea Sa Monarchul. Terminat serviciul divin pela 9 oare de dimineață, preoțimea noastră se puse în ordine și porni către cuartirul Maiestății Sale, unde avea la 10 oare a se prezenta și a depune omagiile de credință și alipire către tron și patriă. Era impunătoriu, a vedea preoțimea noastră dela sate, necăjită și trudită cu lucrul câmpului pentru susținerea și creșterea familiei, cum acum în zilele acestora de bucurie părea că și uitase de necazurile vieții, și îmbrăcată în frumosul costum preoțesc mergea în rând frumos, doi cu doi, în frunte cu protopresbiterii tractuali, cu demnitatea cuvenită și serioșitatea înăscută românului. Publicul străin pe strade și în ferestri sta uimit, și depe fețe judecând și se părea, că și el se bucură de aceasta deamă înfățișare a preoțimei noastre rurale. De departe priveam și eu, și cu lacrimi de bucurie în ochi mi dăsei: Sărmână preoțime română! Tu deși cea mai rău dotată și cea mai trudită dintre toate clerurile patriei, totuși îți cunosci sublima ta chemare, și te arăți vrednică de frumoasa ta poziție în viața privată și publică. Pășese numai tot așa înainte, și Dumnezeu milelor nu te va lăsa în necazurile tale, Tu ai fost scutul și mângâierea poporului român, tot aceea ești și acum și vei fi, cât timp va trăi poporul, din sinul căruia ai eșit. — Ajunsă la cuartirul Maiestății Sale preoțimea se puse sub conducerea Escelenției Sale dlui arhiepiscop și metropolit Miron Romanul. La 10 oare urmară prezentările. Mai întâiu se prezentă clerul romano-catolic în număr mare sub conducerea Esc. Sale dlui episcop Lönhardt, clerul gr. catolic asemenea în număr mare sub conducerea Escelenției Sale dlui

metropolit Ioan Vancea, apoi veni clerul ortodox cu Escelenția Sa domnul metropolit Miron Romanul în frunte, după aceea preoțimea reformată, luterară și cea unitară. Vorbirile conducătorilor și răspunsurile Maiestății Sale nu îi le pot împărtăși, acelea le vei afla, dle redactor, în foile locale de aici, atât însă pot asigura pe ori și cine: că, dică lumea și dică jurnalele maghiare ce vor vrea, Maiestatea Sa ca un preabun părinte a primit toate deputațiunile în modul cel mai grațios, ba după cum sum informat, Maiestatea Sa s'a îndurat a se adresă mai către toți protopresbiterii noștri, informându-se îndetaliu despre starea poporului, despre numărul parochiilor, al credincioșilor, și altele.

Cu mare satisfacțiune amintesc aici și aceea, că preoțimea gr. or. tot în ordinea cea esemplară, în care o am vădut mergând la Maiestatea Sa, se întoarse și merse acum la cuartirul conducătorului metropolit, aici se prezentă preabunului ei arhipăstor, și prin rostul veteranului și vrednicului protopresbiter al tractului Ungurașului dl Petru Roșca, i adusă omagiile de mulțumită pentru deamna conducere și cu aceasta ocaziune, dorindu-i între vii exclamări de „Să trăiască“ sănătate și viață îndelungată. Eu în semn de recunoștință pentru deamna ținută a preoțimei noastre și cu aceasta ocaziune, care cu deosebire aici ne a făcut mare onoare, mi-am însemnat — după puțină — cu numele pe toți domni protopresbiteri și preoți, cari au luat parte în aceasta deputațiune, și o consemnare o trimit și dtale, dle redactor, ca dacă afli de bine, să o publici în prețuitul nostru diar spre aducere aminte de aceste zile festive.*

Eri la prânzul de curte a luat parte și Escelenția Sa dl metropolit Vancea și ceilalți domni episcopi.

Azi Maiestatea Sa la 9 oare seara părăsi orașul nostru mergând la Budapesta. La gară l petrecură toți dignitarii bisericesci, civili și militari.

Tot cu trenul de azi se întoarseră către casă Escelenția Sa dl metropolit Miron Romanul și Ilustritatea Sa dl episcop Ioan Mețian, petrecuți la gară de mai mulți fruntași de ai noștri din loc.

Astfel petrecurăm aceste zile festive, cari vor rămânea adenc întâipărite în inimile noastre. Bunul Dumnezeu se țină în deplină sănătate pe Augustul nostru Monarch mulți, mulți ani spre fericirea credincioșilor Sale popoare din întreaga monarhie.

Correspondentul.

Varietăți.

* (Personal.) Escel. Sa Înalt Prea Săntitul Domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul a plecat cu trenul de Marți seara la Budapesta, pentru de a participa la deschiderea dietei.

* Un autograf al Maiestății Sale, adresat ministrului president Tisza, da expresiune preainaltă bucuriei pentru fidelitatea și alipirea observată de Maiestatea Sa atât în Ungaria propriu zisă, cât și în părțile ardelen.

* (Necrolog.) Ved Sofia Miculescu ca cumnată, Virgil și Romulus Miculescu ca nepoți și Iuliu Christian Miculescu ca strănepot, cu inima dureroasă anunță, că **Ioanichiu Miculescu**, paroch român gr. or. în Budapesta, și asesor consistorial, după un morb scurt, Mercuri în 21 Septembrie n., seara la 10 oare, în etate de 64 ani în comuna Albert-Irsa a repausat în Domnul. Scumpele rămășițe pămâtesci a le defunctului se vor depune după ritul gr. or. spre eternă odihnă în Budapesta Sâmbătă la 24 Septembrie a. c. la 4 oare d. m. din capela cimiteriului de lângă calea Kerepeșului.

Budapesta, în 23 Septembrie, 1887.

Fie-i țerina ușoară și memoria binecuvântată!

* (Archiducele Albrecht la Sinaia.) Sâmbătă în 12 Septembrie, Alteța Sa archiducele, Albrecht, însoțit de măestru suprem al curții br. Piret, sosi la Sinaia. Regele Carol îl întâmpină la Predeal și apoi a călătorit împreună până la Sinaia. Aici i se facură onorurile cuvenite. Alteța Sa însoțit de regele României a fost și la București, unde vizită palatul regesc și casarmele garnisoanei. Diarele din România își fac comentariile lor, cari de cari mai varii, în ceea ce privește însemnătatea vișitei Alteței Sale.

* În onoarea princesei de coroană Stefania, contemporanele ei din Brüssel pregătesc o festivitate intimă. Cu aceasta ocaziune se va prezenta o piesă ocazională, care va conține mai multe pose din viața copilărească a sărbătoritei. Să dice, că numai dame vor fi invitate la aceasta festivitate. Danțul va lipsi cu totul.

* (Bineventarea I. P. S. Domnului arhiepiscop și metropolit Miron Romanul din partea tinerilor universitari rom. gr. or. din Cluș.) Din Cluș ni se scrie: O nespūsă bu-

curie a cuprins inimile tinerilor români gr. or. dela universitatea de aici, când au înțeles, că vor fi fericiți a potē da expresiune vie simțimentelor lor de adencă reverință și mulțumită față de capul bisericec al românilor gr. or. din Transilvania și Ungaria, preabunului lor părinte sufletesc. Drept aceea, s'a și informat de timpuriu despre timpul sosirei Escel. Sale la Cluș; și astfel Mercuri în 9/21 l. c. în frunte cu capelanul protopresbiteral Tuliu Roșescu, — fiind greu morbos protopresbiterul tractual Vasiliu Roșescu, — cu inimile palpitānde ascepta la gară sosirea trenului.

O deosebită bucurie puteai ceti de pe față întregului public ce a bineventat pe Înaltul arhieru, dar în special de pe față tinerilor când I. P. Sa prin cunoscuta-i afabilitate mulțemia pentru sincera întâmpinare.

Joi la 10/22 l. c. o deputațiune de 6 membrii esmisă din partea tinerilor universitari sub conducerea asc. de drepturi Ioan Popescu, s'a prezentat la Escel. Sa, dând expresiune adevăratei alipiri și iubiri ce nutresc față de preabunul lor părinte sufletesc. Escel. Sa mulțemi pentru acest semn de dragoste fească, accentuă buna înțelegere, ca basa progresului, asigurându-i totodată, că părinteasca îngrijire ce o are față de o tinerime cu tendițe nobile, precum în trecut așa și în viitor, va fi totdeauna dintre cardinalele îngrijiri, ce le are față de fii sei sufletesci.

* Înscrierile la universitatea din Viena pentru anul scolastic 1887/8 s'au început în 23 Sept. n. Înscrierile ordinare durează conform dispozițiunei din urmă a ministrului de instrucțiune până la finea lunei curente. După acest termin înscrierile se pot face numai cu încuviințarea decanului, respective rectoratului și senatului universitar. Prelegerile se încep cu 1. Octombree.

Avis tinerilor noștri, cu deosebire celor ce voesc a cerceta facultatea medicală, unde înscrierile de timpuriu numai spre folos le pot servi!

* (O dorință a împăratului german.) La gratulările mai recente ale numeroaselor personagie, împăratul a răspuns: „De present me află de minune bine, căci am o dorință a cărei îndeplinire m'ar însufleți.“ La auđul acestor cuvinte toți își îndreptează privirile către împăratul, care continuă: „O! dacă aș mai auđi încă odată ca în anii trecuți, vocea sonoră a fiului meu, principelui de coroană!“ Se scie, că clironomul german suferă de un timp îndelungat de o boală de gât.

* (Schimbări de garnisoană.) Regimentul de infanterie Schönfeld Nr. 82, Duminecă la 4 oare d. m. a plecat la Triest, ear aici a venit dela Viena regimentul de infanterie Mecklenburg-Strelitz Nr. 31, ce se recrutează din ținutul Sibiului.

* (Sesiunea Reichsratului) se va deschide în 11 Octombree. n. Primul object care se va lua la discutiune e legea privitoare la cassele de păstrare postală.

Tot în această sesiune va ajunge la desbatere proiectul de lege contra falsificării mijloacelor de traiu.

* (Congresul higienic) care se ține în anul acesta în Viena sub protectoratul clironomului Rudolf va fi peste asceptare bine cercetat. Notabilitățile cele mai renumite vor lua parte la desbaterile lui. Cu congresul e împreună și o esposițiă pentru aparate igienice. Congresul s'a început în 26 Sept. n. Locul destinat pentru ședințe și esposițiă e universitatea.

* (Esposițiune.) Din Mediaș ni se scrie: În 24 n. sa deschis în Mediaș esposițiunea de agricultură și industrie, sărbătorească. Merită a fi vădute diferitele obiecte și a se cerceta această esposițiune, chiar și numai pentru esteriorul arangiat cu gust. — Mașine de agricultură după cel mai nou sistem, poame de nenumerate soiuri; așiderea semințe, plānte și fructele lor, lucruri de mână femească — și română — se pot vedē în abundență, fiind întră adevăr foarte atrăgătoare etc.

* Primariul Dr. Langer din „Algemeines Krankenhaus“ din Viena, care se otravise cu morphium prin întrevinerea doftorilor, a fost scăpat de moarte. Causa sinuciderei e încă necunoscută. Se sustine că un conflict ivit între dēnsul și directorul spitalului Böhm l'ar fi îndemnat la aceasta.

* (Rectificare.) Suntem recercați a rectifica, că disertatiunea de sub punctul 9 al programului adunării generale a reuniunei învățătorești din districtul Făgărașului, va fi ținută nu de Ioan Bonea precum s'a anunțat, ci de învățătoriul Filaret Daișorean.

Loterie.

Sâmbătă în 24 Septembrie 1887.

Buda: 47 38 61 72 49

Mercuri în 28 Septembrie 1887.

Sibiui: 2 50 83 19 8

*) Din lipsa de spațiu nu o putem publica până în numărul procsim.

Red.

Nr. 318.

[1682] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

1. Boholt, cu 200 fl. salar anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

2. Uroiin, cu 200 fl. salar anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

4. Nevoeși, cu 150 fl. salar anual, cuartir gratuit în localitatea scoalei, grădina de legumi și 2 orgii de lemne.

3. Fizes-Barbura, cu 150 fl. salar anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

5. Porcurea, cu 150 fl. salar anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

6. Boiu, cu 150 fl. salar anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

7. Cigmău, cu 80 fl. salar anual care se va solvi în 2 rate la 6 Decembrie și 25 Martiu, cuartir gratuit și lemnele necesare pentru încălzit.

Cererile de concurs instruite conform legilor din vigoare sunt a se adresa la subsemnatul oficiu protopresbiteral, până la terminul susindicat.

Hondol, 29 August, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Geoagiu I.

Vasile Pipos,
protop.

Nr. 278.

[1674] 2=3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunilor învățătoresci la scoalele din comunele mai în jos numite, se escrie concurs cu termin până la 14 Septembrie a. c.

1. Cioara, cu salar anual de 200 fl., cortel și 2 stângini de lemne pentru foc.

2. Vurper, cu leafă la an de 160 fl., cortel și lemne.

3. Laz, cu salar de 120 fl., cortel și 2 stângini de lemne pentru foc.

Doritorii de a ocupa numitele acum stațiuni învățătoresci, au a-și așterne suplicile instruite conform prescrierilor legii, subsemnatului oficiu protopresbiteral până la arătatul termin.

Sebeș, în 21 August, 1887.

Oficiul protopresbiteral greco-orient.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 293.

[1683] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. or. române din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu terminul până la 16 Septembrie a. c. st. v.

1. Baștea-Holdea Coșești, cu salar anual de 254 fl. 40 cr. și adevă: a) în bani 120 fl.; b) 112 măsuri cucuruz în boambe, compute după calculul de mijloc la 1 fl. 20 cr. = 134 fl. apoi cuartir liber în ori-care din aceste comune și 24° lemne.

2. Brisnic, cu salar de 224 fl. și adevă: a) în bani 100 fl.; b) 80 măs. cucuruz = 96 fl.; c) 4 măsuri fasole = 8 fl.; d) folosirea a două grădini cu venit anual de 20 fl. apoi cuartir liber și 4° cubici de lemne.

3. Lăpușnic, cu salar de 150 fl. solvinți în 4 rate trei lunari anticipative, cuartir liber și 25 cară de lemne.

4. Lăpușniul-superior, cu salar de 300 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipative, cuartir liber și 10° lemne; apoi pentru serviciul de cantor câte 40 cr. dela înmormântarea oamenilor în vârstă și câte 20 cr. dela înmormântarea pruncilor.

5. Lăpușniul-inferior-Ohaba, cu salar anual de 208 fl. și adevă: a) în bani 94 fl.; b) 95 măs. cucuruz = 114 fl. cuartir liber și 16° lemne.

6. Rădulești-Stregoaie, cu salar de 200 fl. solvinți în 4 rate

trei lunari anticipative, cuartir liber și 8° lemne.

7. Panc-Seliște, cu salar de 200 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipative, cuartir liber și 8° lemne.

8. Săcămaș, cu salar de 157 fl. și adevă: a) în bani 70 fl.; b) 50 măs. cucuruz = 60 fl.; c) 4 măs. fasole = 8 fl.; d) folosirea a 2 grădini cu venit de 15 fl. apoi cuartir liber și 8° lemne.

9. Stăncești-Ohaba, cu salar de 130 fl. și adevă: a) în bani 120 fl. b) folosirea a 2 grădini 10 fl. apoi cuartir liber și 8° lemne.

10. Tissa, cu salar de 214 fl. și adevă: a) în bani 110 fl.; b) 10 măs. cucuruz = 96 fl.; c) 4 măs. fasole = 8 fl. apoi cuartir liber și 8° lemne.

11. Fintoag, cu salar anual de 200 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipative, cuartir liber și 8° lemne.

În comunele de sub 1 și 5 fiind scoale în fie-care comună, învățătorul va fi îndatorat a ține prelegeri în comunele de sub 1) tot a 3-a, ear de sub 5) tot a 2-a și.

Doritorii de a ocupa una din aceste stațiuni au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare la subscrisul oficiu, până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Dobrei.

Dobra, la 26 August, 1887.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Nr. 719.

[1671] 2—3

CONCURS.

Devenind vacante următoarele stațiuni de învățători în protopresbiteratul Branului, prin aceasta se escrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare.

1. Pentru postul de învățător din Poiana-Mărului cl. I. cu salar anual de 200 fl. v. a. din cassa comunală.

2. Pentru postul de învățător din Holbav, cu salar anual de 200 fl. și anume: 150 fl. din cassa comunală și 50 fl. din fondul bisericeii.

3. Pentru postul de învățător din Fundata, cu salar anual de 190 fl. și anume: 70 fl. din cassa comunală; 90 fl. tacse dela copii și 30 fl. accidenții cantonale.

4. Pentru postul de învățător în Șirnea, cu salar anual de 150 fl. și anume: 70 fl. din cassa comunală și 80 fl. tacse dela copii.

5. Pentru postul de învățătoriu din Moeciul-superior, cu salar anual de 150 fl. — 70 fl. din cassa comunală și 80 fl. tacse.

Cei ce doresc a reflecta la vre-una din aceste stațiuni, vor avea a-și așterne suplicile lor instruite conform dispozițiunilor în vigoare la subsemnatul oficiu, până la terminul susindicat.

În conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Oficiul protopresbiteral al Branului.

Zărnești, la 14 Iuliu, 1887.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Nr. 581.

[1673] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor vacante de învățători în comunele mai jos inferate din protopresbiteratul gr. or. al Bistriței, se escrie concurs cu terminul până în 15 Septembrie a. c. st. v.

1. Coșna, cu salar anual 200 fl. din lada comunală, cuartir și lemne de foc.

2. Borgo-Suseni, cu salar anual 200 fl. din fondul scolar.

3. Borgo-Rus, cu salar anual 200 fl. din fondul scolar.

4. Blașfalău de sus, cu salar anual 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

5. Blașfalău de jos, cu salar anual 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

6. Galați, cu salar anul 200 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc. Doritorii de a obține unul din aceste posturi, au a-și așterne suplicile instruite conform legii până la terminul sus indicat la subscrisul.

Borgo-Bistrița, în 16 August, 1887.

În conțelegere cu comitetele parochiale.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 1022.

[1684] 2—3

CONCURS.

Se escrie pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele din următoarele parochii:

1. Gușterița, cu salar anual 200 fl. cuartir și lemne de foc.

2. Mohu, cu salar anual 250 fl. cuartir și lemne de foc.

3. Ocna inferioară, cu salar anual 200 fl. cuartir și lemne de foc.

Învățătorii aleși vor avea a ține strună în biserică.

Reflectanții au să-și prezenteze cererile subsemnatului până în 22 Septembrie a. c.

În conțelegere cu comitetele parochiale.

Sibiu, 28 August, 1887.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

*) În 91 s'a publicat greșit 220. Red.

[1672]

3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele populare gr. or. din comunele mai jos enumerate în protopresbiteratul Abrudului, se escrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare.

1. Bucium-sat, cu salar anual de 200 fl., cuartir și lemne.

2. Bucium-Isbita, cu salar anual de 150 fl., cuartir și lemne.

3. Bucium-Muntari, cu salar anual de 150 fl., cuartir și lemne.

4. Zlatna, cu salar anual de 200 fl., cuartir și lemne.

5. Roșia-montană, cu salar anual de 160 fl., cuartir și lemne.

6. Trămpoele, cu salar anual de 200 fl., cuartir și lemne.

7. Valea dosului, cu salar anual de 150 fl., cuartir și lemne.

8. Ciuruleasa, cu salar anual de 150 fl., cuartir și lemne,

9. Petroșeni, cu salar anual de 200 fl., cuartir și lemne.

10. Galați afiliat cu Presaca, scoală ambulantă cu un salar anual de 200 fl., cuartir și lemne.

11. Cărpiniș, cu salar anual de 150 fl., cuartir și lemne.

12. Vârtop, cu salar anual de 200 fl., cuartir și lemne.

13. Buninginea, cu salar anual de 150 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre una din aceste stațiuni învățătoresci, au de a-și subșterne petițiunile instruite conform legilor din vigoare la subscrisul, până la terminul mai sus prefpt.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al Abrudului.

Abrud, în 18 Iuliu, 1887.

Ioan Gall,
protopresbiter.

Nr. 311.

[1677] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela scoala cu învățământ ambulant în comunele gr.-orientale Fizești și Federi, la cari se afiliază și comuna greco-catolică din Ohaba-Ponorului, protopresbiteratul trat. Hațegului, — se deschide prin aceasta concurs cu terminul până în 15 Septembrie a. c. pe lângă salariul anual de 360 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a compete la acest post învățătoresc, au a-și așterne ce-

rerile lor concursuali bine instruite conform prescrierilor legali până la terminul susindicat.

Oficiul protopresbiteral gr. orient. al tractului

Hațeg, la 15 August, 1887.

Ioan Rațiu,
protopresb.

Nr. 171.

[1675] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. or. confesionale din comunele mai jos scrise ale protopresbiteratului gr. or. al Orăștiei, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicațiune în foaia „Telegraful Român.”

1. Bincințiu, cu salar anual 200 fl. cuartir și lemnele trebuincioase.

2. Pricaz, salar anual 200 fl. și lemnele necesare.

3. Vaideiu, cu salar anual 240 fl., cuartir și lemnele de lipsă.

4. Toltia, salar anual 150 fl., cuartir și lemnele necesare.

5. Gelmariu, salar anual 100 fl. cuartir și lemnele trebuincioase.

Voitorii de a ocupa unul din acestea posturi, au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor din vigoare în terminul scris oficiului protopresbiteral gr. or. al Orăștiei.

Orăștie, 20 August, 1887.

În conțelegere cu comitetele parochiale

Nicolau Popovici,
protopresbiter.

137 szám. 1887.

[1693] 1—3

Árverési hirdetmény.

Alulírott királyi közjegyző ezennel köz-tudomásra hozom, hogy néhai nagyszabeni lakós Matza János hagyatékához tartozó 2442 frtra becsült borkészlet és hordók folyó évi október hó 6-án d. e. 10 órakor a Honterus-utca 6 ik házszám alatti pinczehelyiségben becsértéken felül vételárban azonnali készpénzből fizetés mellett, — árlejtés útján elfognak adni.

Az árverési feltételek irodámban (Fischer-gasse 29 h. sz.) a hivatalos órák alatt bármikor betekinthetők.

Nagy-Szeben 1887 Szeptember 25-én.

Zágoni Gábor,
kir. közjegyző.

[1694]

1—3

Árlejtés.

A nagyszabeni m. kir. országos tébolyda intézet részére 1887/8.-évre szükséges 1222 köbméter tűzifa szállítására pályázat nyitattik.

Felhívotnak mindazok, kik vállalkozni óhajtanak, hogy a magyar nyelven szerkesztett 50 kros bélyeggel és 400 frt. bánatpénzzel felszerelt zárt írásbeli ajánlataikat, melyben határozottan megjelölendő a szállításra szánt fa vastagsága és hossza, valamint az is, hogy a bükkfának és tölgyfának köbméterit külön-külön mennyiért hajlandó szállítani folyó évi október 18-án d. e. 11 óráig alulírott helyen nyújtsák be; megjegyezvén, hogy a jelen hirdetménynek meg nem felelő, vagy későn beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Nagyszabeni 1887 Szeptember hó 25-én.

Magy. kir. országos tébolyda igazgatósága.

Picăturile lui St. Iacob.

Se întrebuințează ca mijloc spre deplină și sigură leuire contra tuturor suferințelor de stomach și de nervi, chiar și contra boalelor, cronice, ca-tar de stomach, slăbire de

stomach, colică, junghiuri, mistuire ne-regulată, tresaltare, batere de inimă, durere de cap etc. **Picăturile lui Iacob**, destilate conform receptului peregrinilor monăstirei Actra din 22 de plante de cură radi-cală din orient, unde și ați fie-care se întrebuințează cu cel mai mare succes spre cură, stipulă prin compunere la întrebuințarea picăturilor rezultat sigur.

Preful: 60 cr., o sticlă mare 1 fl. 20 cr. v. a., pe lângă trimitere ori asigunațiune. **În toate farmaciile se află.**

Deposít principal: M. Schultz, Han-nover, Eschenstrasse 6. [1452] 19—26